

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Варна, 25.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Николай Св. С.
мл.с. Александър В. Цветков

при участието на секретаря Цветелина Н. Ц.
като разгледа докладваното от мл.с. Александър В. Цветков Въззивно гражданско дело № 20223100501407 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 463 от ГПК.

Образувано е въз основа на жалба, подадена от И. Й. Б. срещу протокол за разпределение от 09.03.2022 г. по изп. дело № ***** на ЧСИ Х.Г., с рег. № *** на КЧСИ и район на действие ВОС, с който е извършено разпределение на сумата от 576 000 лева, представляваща предложена цена от вискател – обявен за купувач по публична продан на поземлен имот с идентификатор *****.****.***, с адрес гр.В., район П., м.Т., местност В. и сграда с идентификатор *****.****.***.1. с адрес на сградата - гр.В., район П., местност Т..

Жалбоподателят излага твърдения, че по изпълнителното дело са допуснати нарушения на материалноправни и процесуалноправни норми, които установяват правилата за разпределението на сумата между вискателите, получена при публичната продан на недвижимите имоти, върху които е било насочено изпълнението. С обжалваното действие по изпълнението ЧСИ е определил общия размер на дълга и е посочил вземания на девет кредитора, но не ставало ясно как са изчислени техните размери. Обжалваното разпределение било неясно още, защото не бил посочен какъв е размерът на всяка една от таксите и как е определен общият им размер, в т.ч. за ЧСИ и за вискателите, като не е приложена и сметка по чл.79,ал.1 от ЗЧСИ, в която да бъдат посочени сумите на дължимите такси, всяка поотделно и с посочен размер. Освен това, в разпределението не бил посочен размерът на вземанията на хирографарните кредитори, присъединени като вискатели и не

са съобразени правата на предпочитително удовлетворяване на вземанията на кредиторите.

На следващо място жалбоподателят сочи, че са неправилно определени вземанията на вискателя Община В., в чиято полза е определена сума в размер от 273.10 лева, която по размер не отговаря на задълженията на длъжника по продажения на публичната продан имот, като ЧСИ неправилно и в противоречие с чл. 136, ал.1, т.2 от ЗЗД не е разпределил сумите, съставляващи такса „битови отпадъци“ за изнесения на публична продан имот на съответния ред за привилегии. Моли за отлагане на произнасянето до постановяване на тълкувателно решение по образуваното т. д. № 2/2021 г. по описа на ВКС, Гражданска и Търговска колегии.

Жалбоподателят сочи още, че са неправилно определени таксите и разноските на ЧСИ. Същите следвало да бъдат за сметка на длъжника, освен в посочените в чл. 79, ал.1, т.1 и т.2 от ГПК изключения, които не били налице в настоящия случай. Позовавайки се на мотивите към т.11 на ТР № 2/26.06.2015г. по ТД № 2/2013г. на ОСГТК на ВКС, твърди, че дължимите на ЧСИ такси са частно вземане, а не са публично такова, както е при държавните съдебни изпълнители, поради което за тях ЧСИ се явява хирографарен кредитор.

В допълнение твърди, че неправилно е начислена и таксата по чл.20 от ТТЗЗЧСИ - 11878.15 лв. Също така сочи, че тя неправилно е включена като привилегировано вземане, некоректно определено, заедно с това по т. 26 от ТТР към ЗЧСИ. Въпросът дали тези вземания на СИ са привилегировани или хирографарни е поставен за разглеждане в образуваното т.д. № 2/2021 г. по описа на ВКС в т.3, поради което счита, че следва да се отложи произнасянето по жалбата до постановяване на тълкувателно решение. По изложените съображения моли за отмяна на разпределението и задължаване на ЧСИ да извърши ново такова.

В срока по чл. 436, ал. 3 от ГПК вискателят „С.Г. Груп“ ЕАД, чрез процесуален представител адв. К. К., е депозирал писмени възражения срещу подадената жалба. Счита същата за допустима, но неоснователна, поради неоснователност на изложените в нея съображения. Поради изложеното отправя искане към съда за оставянето ѝ без уважение.

Депозирано е писмено становище от ТД на НАП – В., чрез юриск Е.А., с което се твърди, че изготвеното разпределение е законосъобразно и изпълнено в съответствие с привилегиите на чл.136 от ЗЗД.

Съдебният изпълнител не изпълнил задължението си, произтичащо от разпоредбата на чл. 436, ал. 3 от ГПК да изложи мотиви по обжалваното изпълнително действие.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното :

Депозираната жалба е допустима, като подадена в срок от легитимирана страна и срещу подлежащо на обжалване разпределение на съдебния изпълнител.

Изпълнителното производство първоначално е образувано при ЧСИ М.П., рег.№*** под № *****, въз основа на молба от „А.Б." АД с приложен изпълнителен лист от

07.02.2012 г., издаден въз основа на Заповед за изпълнение №12732/20.12.2011 г. по ЧГД №17154/2011 г. по описа на Районен съд – В., обективиращ солидарното задължение на Й. Б., Т. С. К. и М. Д. С. да заплатят на вискателя сума с левова равностойност от общо 699 483,52 лева. Вземането на вискателя е обезпечено с вписана първа по ред ипотека, учредена с по силата на НА № 9699 от 18.04.2007 г.

С писмо от 21.02.2014 г. по изпълнително дело определя размерът на дължимите разноси, като указва на „А.Б.“ АД задължението да внесе следните такси по ТТРЗЧСИ - по т.20 от ТТРЗЧСИ - 14 832,00 лева, по т.5 от ТТРЗЧСИ - 72,00 лева и хонорар на вещо лице в размер на 450,00 лева, или общо 15 354,00 лева. Заплащането на дължимите такси по Б.ата сметка на ЧСИ П. е осчетоводено на дата 10.05.2014 г.

Горесцитираното изпълнително дело е преобразувано под нов номер - №20158070401753, като същото е прехвърлено за продължаване на действията по изпълнението пред ЧСИ Н.Д., рег.№***.

С уведомление от 05.04.2016 г. „С.Г. Груп“ ЕАД, в качеството си на правоприемник на първоначалния вискател „Ю.Б.“ АД, е уведомил съдебният изпълнител за настъпилото правоприемство по силата на сключен между цедента и цесионера договор за цесия от 30.06.2021 г., като изпълнителното производство продължава с негово участие.

По искане на същия изпълнителното дело е прехвърлено на ЧСИ П.И., рег.№*** под нов номер - №*****.

С протокол за предаване на изпълнително дело от 25.07.2019 г. и №964/25.07.2019 г. изпълнително дело №***** по описа на ЧСИ П.И. е предадено на ЧСИ Х.Г., рег. №*** за продължаване на изпълнителните действия, като същото се преобразува с настоящия номер на делото, а именно - №***** по описа на ЧСИ Х.Г..

С разпореждане от 10.12.2019 г. в качеството на вискатели в изпълнителното производство са присъединени „Р. България“ ЕАД и А.А. Г. на основание два броя удостоверения за вещни тежести от СВ - В. и вписани 2 броя предхождащи възбраната по делото обезпечителни мерки в полза на кредиторите.

С разпореждане от 17.09.2020 г. на ЧСИ Христо като вискател по изпълнителното дело №***** е присъединена М. Е. Нешева - Налсен.

Въз основа на молба от 05.11.2020 г. и удостоверение от 30.10.2020 г. по изп.дело №20167120401330 по описа на ЧСИ И.С. в качеството на присъединен кредитор е конституирано „Енерго Про-Продажби“ АД.

На основание постъпила молба от 05.11.2020 г., ведно с удостоверения по изп.дела №***** и №20188080400018 по описа на ЧСИ З. Д., в качеството на вискател по изпълнителното дело е присъединено „А.“ АД.

В хода на изпълнителното производство е извършена публична продан на поземлен имот с идентификатор ***** с адрес гр.В., район П., м.Т., местност В. и Сграда с идентификатор *****.1. с адрес на сградата - гр.В., район П., местност Т. С

Протокол за обявяване на постъпили наддавателни предложения от 14.01.2022 г. за купувач е обявена М. Е. Н.-Н. за сумата в размер на 576 000,00 лева.

Доколкото за купувач е обявен възискател, съдебният изпълнител е изготвил обжалваното разпределение от 02.11.2020 г., с което на основание чл. 495 във вр. с чл. 460 от ГПК е разпределена цената на имота, която следва да бъде внесена от последния. Тълкуването на разпоредбата на чл.495 ГПК, уреждаща изплащане на сумата от възискател, води до извода, че когато за купувач е обявен възискател разпределението се извършва преди внасяне на сумата, необходима за изплащане на съразмерните части от вземанията на другите възискатели. Това е дължимата от купувача част от продажната цена, останала след извършване на прихващането по чл.461 ГПК, която като размер се определя именно с разпределението. Съгласно приложимата и в този случай разпоредба на чл.462 ГПК разпределението се предявява на страните в изпълнението, като в тридневен срок от предявяването подлежи на обжалване. Съотнесено към разпоредбата на чл.495 ГПК, доколкото не е предвидено друго, посоченият в същата двуседмичен срок от разпределението следва да се счита, че тече след стабилизиране на акта, с който е извършено разпределението.

Същото не е изпълнителен способ, а чрез него СИ определя кои притезания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за пълното или частично изплащане на всяко едно от тях. Тази функция на разпределението налага и режима за проверка законосъобразността на акта, с който то е извършено.

Изхождайки от неговата същност, в съдебната практика се приема, че жалбата срещу този акт може да се основава само на довод за: 1) в неправилно приложение на нормите относно привилегиите и редът на удовлетворяване, който следва от тях; 2) неправилно приложение на чл. 76 ЗЗД; 3) неправилно прилагане на правилото на чл. 136, ал. 3 ЗЗД относно съразмерността на удовлетворяване; 4) грешка в пресмятането на сумите. С оглед препращащата към всички алинеи на чл. 278 от ГПК норма на чл. 463 от ГПК, в производството по разглеждане на жалбата против разпределението окръжният съд прилага правилата на въззивното обжалване. Препращането към правилото на чл. 278, ал. 2 от ГПК, обосновава категоричен извод, че в производството по чл. 463 от ГПК окръжният съд не действа като контролно-отменителна инстанция, а като въззивна такава, с оглед правомощията му при основателност на жалбата да реши спора по същество, като при необходимост събира доказателства. При уважаване на жалбата произнасянето по същество се изразява в промяна на разпределението, без връщане на делото на съдебния изпълнител.

С оглед разпоредбата на чл. 463, ал. 1 ГПК жалбата има суспензивен ефект спрямо цялото разпределение, тъй като сумата, предмет на разпределението, е една и тя се счита заделена до разрешаването на спора. При обжалване на разпределението съдебният изпълнител не може да извършва плащане по него, доколкото е извън неговата компетентност извършването на преценка относно предмета на жалбата и предвид незнаенето кои от оплакванията в жалбата съдът ще приеме за основателни и от там, кои части на разпределението ще бъдат отменени. Ето защо, разпоредбата на чл. 463, ал. 1 ГПК

не е основание да се приеме, че във всички случаи предмет на жалбата е цялото разпределение. С оглед диспозитивното начало в гражданския процес – чл. 6, ал. 2 ГПК, предметът на жалбата определя рамките на сезирането на съда, извън които произнасянето е недопустимо.

Предвид наведените от жалбоподателя оплаквания срещу изготвеното разпределение, предметният обхват на дължимата от съда проверка е ограничен до размерът на начислените разноски и такси по изпълнението и относно правото на предпочитателно удовлетворяване на тези от тях, които не са внесени авансово, а също така и на вземанията в полза на Община Варна за дължима такса „битови отпадъци“.

Съдебният изпълнител неправилно е разпределил процесната такса като такава ползваща се с привилегия по т. 2 от цитираната разпоредба, касаеща вземанията на държавата за данъци върху определен имот или за моторно превозно средство. Това е така, защото съобразно задължителните тълкувания, дадени с т.4 от ТР № 2/2021 г. на ОСГТК на ВКС с разпоредбите на чл. 136 ЗЗД са уредени изключенията от общото правило на чл. 133 ЗЗД, съгласно което кредиторите имат еднакво право да се удовлетворят от цялото имущество на длъжника. Тези изключения са установени с императивни процесуалноправни норми, които изчерпателно посочват привилегированите вземания, като регламентират и строго определения ред за последователността на удовлетворяването им. Поради това разпоредбите на чл. 136 ЗЗД следва да се тълкуват стриктно и е недопустимо по пътя на разширително тълкуване на чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД към изрично посочените там изключения – привилегированите вземания за конкретни по вид данъци, да се добавят като ползващи се с тази втора по ред специална привилегия, други публични вземания, които не са визирани в разпоредбата. Ако действителната воля на законодателя бе с привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД да се ползват не само вземанията за данъци за продадения имот, а и вземанията за таксата „битови отпадъци“, той не би използвал единствено понятието „данъци“ (подобен законодателен подход е използван например в разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 6 ТЗ, където данъците, митата и таксите са изрично посочени, и то наред с общата формулировка „публичноправни вземания на държавата и общините“). Следователно, вземанията, ползващи се със специалната привилегия от втори ред, са изрично и изчерпателно посочени в чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД, като по този начин законодателят априори е изключил възможността с тази привилегия да се ползват други вземания. Доколкото публичното общинско вземане не попада сред изрично изброените привилегировани такива от втори ред, същото следва да бъде погасено съобразно общата привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 6 от ЗЗД.

По отношение на оспорването относно редът на удовлетворяване на вземането на съдебния изпълнител за незаплатените авансово такси и разноски в негова полза също е дадено задължително тълкуване с цитираното тълкувателно решение. В т.4 от същото е прието, че вземанията на държавата, респ. на частния съдебен изпълнител към длъжника по принудителното изпълнение за дължимите, но незаплатени авансово от вискателя такси по изпълнителното производство, се ползват с привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД, когато

таксите са начислени и необходими за осъществяването на конкретния изпълнителен способ, чрез който е получена подлежащата на разпределение сума. С оглед изложеното и второто оспорване на жалбоподателят неоснователно.

От друга страна основателно се явява възражението на жалбоподателят му по отношение на начислените на такси и разноски от ЧСИ, и в частност на пропорционалната такса по т. 20 от ТТРЗЧСИ в размер на 11 878.15 лева. След преобразуване на изпълнителното дело под №***** и прехвърлянето му при ЧСИ Х.Г. за продължаване на действията по изпълнение не се установява извършването на опис по отношение на продадения чрез публична продажба недвижим имот. Напротив, видно от приложеното на л.489 по изп. дело № 836/2018 г. по описа на ЧСИ П.И. праводателят на вискателя „А. – клон България“ АД с платежно нареждане за кредитен превод със счетоводна дата 10.05.2014 г., референция HDOPUIB141302101, е превел по Б.ата сметка на ЧСИ М.П. сума в размер на 15 354,00 лева за заплащане на дължима такса опис и депозит вещо лице по изпълнителното дело. Част от заплатената сума са и 14 832,00 лева, съставляваща такса по т. 20 от ТТРЗЧСИ за изготвяне на опис на движими и недвижими имущества, включително на налични ценни книжа. Макар и пропорционалната такса за изготвен опис да е начислена и за движими вещи и налични ценни книги, то част от нея е събрана и за недвижимия имот, осребрен чрез конкретния изпълнителен способ. От съществено значение в конкретния случай е, че не са налице основания за повторно начисляване на такса за опис на продаденото имущество, още повече, че такова действие не е извършвано от съдебния изпълнител ЧСИ Х.Г., поради което определената от него като незаплатени авансово от длъжника такса се явява недължима. Доколкото цесионера на първоначалния вискател, заплатил посочената сума не е обжалвал разпределението в посочената част, то следва да се приеме, че не е налице искане за разпределение на същата с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД, а единствено такова посоченото задължение да бъде изключено при изготвяне на разпределението. В посочения смисъл е изявлението на „С.Г. Груп“ ЕАД, обективизирано в молба вх. № 24488/20.10.2022 г., с което се заявява претенция за изключване на неправилно начислената такса по т. 20 от ТТРЗЧСИ разпределението. Предвид факта, че в жалбата, инициирала настоящото производство се поддържа същото искане, и с оглед липсата на основание за повторно начисляване на таксата, то не следва да се разпределя част от постъпилата от публичната продажба сума за погасяване на несъществуващото задължение в полза на съдебния изпълнител.

С оглед гореизложеното и предвид предметния обхват на дължимата от съда проверка, за която е надлежно сезиран, съдебният изпълнител правилно е отредил незаплатените авансово разноски да бъдат погасени с привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД, а задължението за такса „битови отпадъци“ с тази по чл. 136, ал. 1, т. 6 от ЗЗД, докато изготвеното от него разпределение е неправилно в частта, с която са определени разноски за такса по т. 20 от ТТРЗЧСИ в размер на 11 878.15 лева, която да бъде погасена с привилегия от първи ред. В посочената част същото следва да бъде отменено като се извърши ново такова, с което подлежащата на заплащане цена на имота бъде разпределена между

взискателите съобразно с привилегиите по чл. 136, ал. 1 от ЗЗД.

Предвид посочената фактическа и правна установеност, релевантно се явява заключението на изготвената по делото ССЧЕ, обективиран в таблица № 16, което настоящият състав кредитира изцяло като обективно и компетентно дадено, а същото не е оспорено от страните. При него на задължението за заплащане на незаплатени авансово такси в изпълнителното производство е определена привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД, дължимата такса „битови отпадъци“ е определено да бъде заплатена по реда на чл. 136, ал. 1, т. 6 от ЗЗД, а начислената такса от т. 20 от ТТРЗЧСИ е изключена от разпределението. При този единствено приложим и законосъобразен вариант сумата от 576 000 лева, която подлежи на превеждане от обявения купувач – взискател след превеждане на изпълнителния способ трябва да бъде разпределена както следва: по реда на чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД – 22 363.00 лева, от които 1 103 лева, представляващи авансово платени такси от взискателя „Ю.Б.“ АД – праводател на „С.Г. Груп“ ЕАД, такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ в размер на 17 688, такса по т. 31 от Тарифата в размер на 500 лева и 3 072 дължими обикновени такси в полза на ЧСИ. С привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД следва да бъде погасено публичното задължение за дължим данък върху недвижимия имот в полза на Община В. в размер на 239,61 лева. Така остатъкът от 553.397.39 лева следва да бъде изплатен на „С.Г.Груп“ ЕАД, в качеството му на правопреемник на „Ю.Б.“ АД за погасяване на обезпеченото му с ипотека вземане. Поради изчерпване на предложената от обявения за купувач сума, няма да се стигне до погасяване на задълженията, ползващи се с привилегия от следващите редове, както и тези на хирографарните кредитори.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ протокол за разпределение от 09.03.2022 г. по изп. дело № ***** на ЧСИ Х.Г., с рег. № *** на КЧСИ и район на действие ВОС, с който е извършено разпределение на сумата от 576 000 лева, представляваща предложена цена от взискател – обявен за купувач по публична продажба на поземлен имот с идентификатор *****.****.***, с адрес гр.В., район П., м.Т., местност В. и сграда с идентификатор *****.****.***.1. с адрес на сградата - гр.В., район П., местност Т., **КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

Извършва, на основание чл. 495, вр чл. 460 от ГПК, разпределение на **сумата от 576 000 лева**, представляваща предложена цена от взискател – обявен за купувач на недвижим на поземлен имот с идентификатор *****.****.*** с адрес гр.В., район П., м.Т., местност В. и Сграда с идентификатор *****.****.***.1. с адрес на сградата - гр.В., район П., местност Т., както следва:

1.) **По реда на привилегиите по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД** за такси и разноски по изпълнението в общ размер на **22 363 лева**:

1.1.) В полза на „С.Г. Груп“ ЕАД сумата от **1 103 лева**, представляваща авансово платени такси от взыскателя;

1.2.) В полза на ЧСИ Х.Г., рег. № ***, сумата от **17 688 лева**, представляваща такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ. такса по т. 31 от Тарифата в размер на **500 лева** и **3 072 лева** дължими обикновени такси в полза на ЧСИ.

2.) В полза на **Община В. по реда на привилегиите по чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД** следва да бъде погасено публичното задължение за дължим данък върху недвижимия в размер на **239,61 лева**.

3.) В полза на „С.Г. Груп“ ЕАД по реда на привилегиите по чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД сумата от **553 397.39 лева** за частично погасяване на вземане по изпълнителен лист от 28.09.2012 г. по ч.г.д. № 17154/2011 по описа на Районен съд – В., обезпечено с ипотека върху недвижимия имот, учредена по силата на НА от 18.04.2007 г.

Решението може да се обжалва пред Варненския апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му на страните, на основание чл. 463 ал. 2 от ГПК.

След влизането му в сила, препис от решението да се изпрати на ЧСИ Х.Г. за сведение и предприемане на следващите се действия, включително за даване на срок по чл. 495 от ГПК на обявения за купувач взыскател за внасяне на дължимите суми.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____